

Stk. 2 svarer til den gældende lov, § 54, stk. 2.

Til § 83

Reglen svarer til gældende lov, § 57.

Til § 84

Reglen giver hjemmel til, at tilsynsmyndigheden kan undlade at behandle forhold, som er af bagatelagtig karakter. Det gælder både, hvor tilsynsmyndigheden selv bliver opmærksom på forhold, og hvor der er modtaget en klage over et forhold. Tilsynsmyndighedens afgørelse kan ikke påklages.

Til § 85

Bestemmelsen bemyndiger kommunalbestyrelsen til at henlægge sine opgaver efter loven til en miljø- og levningsmiddelkontrolenhed.

Til § 86

Bestemmelsen svarer stort set til den gældende miljøbeskyttelseslov, § 51.

Til § 87

Bestemmelsen giver miljøministeren bemyndigelse til at fastsætte regler om brugerbetaling i forbindelse med lovens administration, herunder til dækning af myndighedernes omkostninger til bl.a. tilsyn og ved behandling af sager om tilladelser eller dispensationer og ved behandling af klagesager.

Miljøministeriet vil i øvrigt tage initiativ til drøftelser med de berørte parter om mulighederne for og udformningen af sådanne brugerbetalingsordninger.

Specielt vedrørende gebyrer på klagesagsbehandling kan nævnes, at der bl.a. i den nedsatte kontaktgruppe har været en bred enighed om, at sager af mindre betydning for natur- og miljøbeskyttelsen ikke skal kunne påklages, men afgøres endeligt af 1. instansmyndigheden.

Der er derfor i lovforslagene anført en række konkrete sagsområder, som afgøres endeligt af 1. instansmyndigheden.

Det har imidlertid på visse områder været vanskeligt at afgrænse de sagstyper, der er af mindre betydning for natur- og miljøbeskyttelsen. På denne baggrund har det været overvejet at indsætte en generel bestemmelse om, at sager af mindre betydning for natur- og miljøbeskyttelsen ville kunne afvises af klagemyndigheden.

Det har imidlertid vist sig, at en sådan bestemmelse vil være administrativt vanskelig og tillige ressour-

cekrævende. En sådan bestemmelse er derfor ikke medtaget i lovforslagene.

Miljøministeriet vil også for så vidt angår gebyr for klagesagsbehandling sammen med de berørte parter vurdere, om og i hvilket omfang der kan indføres klagegebyrer m.v. med henblik på at afskære de mindre betydende klagesager i overensstemmelse med den brede enighed herom. Ministeriet vil i denne forbindelse lægge til grund, at klageordningen må hvile på det princip, at klagegebyret skal tilbagebetales, når klagen imødekommes. I dette arbejde vil erfaringerne fra klagegebyrordningen i den nugældende vandløbslov, som tilsyneladende har medført en væsentlig begrænsning af klagesagsantallet, kunne indgå.

Til § 88

De foreslåede bestemmelser om internationale overenskomster, herunder EF-retsakter, er enslydende med bestemmelser i de andre lovforslag, der fremsættes samtidig hermed.

Til kapitel 11

Til §§ 89 og 90

Reglen i § 89, stk. 1, svarer til gældende lov, § 70, idet der dog i de enkelte kapitler i lovforslaget udtrykkeligt er gjort opmærksom på, i hvilke tilfælde klageadgangen er afskåret.

Med henblik på at opnå en tilbundsgående decentralisering af afgørelser efter loven er der foretaget en vurdering af muligheden for at gøre førsteinstansafgørelser endelige. Udgangspunktet har været, at endelighedsbestemmelser bør forekomme, hvor sagens udfald ud fra en generel vurdering må anses for at være af mindre betydning for miljøet. På den baggrund er der indsat en række endelighedsbestemmelser i kapitlerne 3, 4 og 5.

I den gældende lov er muligheden for at der administrativt kan fastsættes endelighedsbestemmelser begrænset til regler fastsat i medfør af § 4, dvs. regler om hygiejniske og mere gennemæssige forhold.

Der foreslås en generel bemyndigelse for ministeren i § 90 til at lade de kommunale myndigheder træffe den endelige afgørelse i visse mindre sager. En række sager af mindre betydning for miljøbeskyttelsen vil med rimelighed kunne afgøres endeligt af kommunalbestyrelsen som den myndighed, der har det lokale kendskab til forholdene.

Til § 91

Reglen i § 91 svarer til den gældende lov, § 71.